

17. nedeľa po Trojici, Poďakovanie za úrody, 12.10.2025

Biblický text: Žalm 65, 10-14: ***¹⁰ Navštevuješ zem a napájaš ju, hojne ju obohacuješ. Potok Boží plný vody; pripravuješ im obilie. Vskutku takto ju pripravuješ: ¹¹ jej brázdy zvlazuješ, jej hrudy zarovnávaš, dažďom obmäkčuješ, jej porast požehnávaš. ¹² Dobrotou svojou korunuješ rok, šľapaje Tvoje vlnnú tukom; ¹³ pastviská púšte vlnnú, kopce sa opasujú jasotom. ¹⁴ Lúky sa priodievajú stádami a doliny sa pokrývajú obilím; výskajú a prespevujú.***

V tomto žalme sme vedení, aby sme nášmu Pánu Bohu vzdali slávu, slávu Jeho moci a dobroty, ktoré sa prejavujú:

I. V kráľovstve milosti ([verš 1](#)), vo vypočutí modlitby ([verš 2](#)), v odpustení hriechu ([verš 3](#)), v uspokojení duší ľudí ([verš 4](#)), v ich ochrane a podpore, [verš 5](#).

II. V kráľovstve Prozreteľnosti, v upevnení hôr ([verš 6](#)), v upokojení mora ([verš 7](#)), v zachovaní pravidelného striedania dňa a noci ([verš 8](#)) a v úrodnosti zeme, [verše 9-13](#) .

A práve tieto záverečné verše, ktoré hovoria o úrodnosti zeme, som vybrala pre dnešnú kázeň. Koľko moci a Božej dobroty je odprezentované v slovách tohto Žalmu. To, na čo sa chcem zamerať, ale nie je len opis požehnania úrody. V slovách toho opisu môžeme počuť aj niečo iné - **radosť a doslova úžas a údiv nad Božím konaním. Konaním, ktoré má napokon svoj odraz aj živote každého z nás.**

Obraz prírody je obrazom človeka. Žalm nielen reflektuje Božie požehnanie v prírode, ale súčasne odкрýva Božie konanie v živote tých, ktorých stvoril na svoj obraz. Naše srdcia sú suché a neplodné, pokiaľ Pán Boh sám nie je pre nás ako rosa a nezavlažuje nás. Tá všemohúca sila, ktorá upevňuje hory, podopiera rovnako aj veriaceho človeka. To slovo, ktoré upokojuje rozbúrený oceán a prehovorí ho k pokoji, dokáže utíšiť všetky búrky, ktoré zmietajú našim životom. Ten, ktorý noc nahrádza dňom, dokáže premeniť naše temnoty na dni plné nádeje. Ten, kto obohacuje zem, ktorá je plná ľudského hriechu, svojou hojnou a rozmanitou štedrosťou, nemôže mať nedostatok moci, vôle a sily nasýtiť duše svojho ľudu. Ten, ktorý plným potokom zavlažuje brázdy, aby zarodili, má moc riekou lásky, ktorá je plná vody života, premeniť tvrdé, neplodné a bezcenné srdcia hriešnikov na plodné v každom dobrom diele a mení tvár národov viac, ako slnko a dažď menia tvár prírody.

Je tento opis príliš nadnesený? Biblia prichádza s nadnesenosťou. Stavia nás veľakrát svojimi opismi Božieho konania do úžasu a údivu. A tak túžim dnes mojou kázňou pred vami vyznať:

VERÍM V BOHA, KTORÝ NAVŠTEVUJE ZEM. „Navštevuješ zem a napájaš ju, hojne ju obohacuješ.“ Verím v Boha, ktorý neopustil človeka a nezanechal mu zem ako opustené pole. On prichádza, navštevuje, nezostal vzdialený ani po vyhnaní z raja. Zem, svet, to nie je len biologický systém, ale je to miesto Božích návštev a Jeho prechádzania sa po nej, ktoré prináša život. Verím v Boha, ktorý tak, ako navštevuje zem, zavlažuje ju a dáva jej úrodu, navštevuje aj mňa – moje suché polia, moje vyprahnuté srdce. A kde sa dotkne, tam znovu začne prúdiť život. (ak súhlasíte, povedzme spolu AMEN).

VERÍM V BOHA, KTORÝ DÁVA ZO SVOJEJ HOJNOSTI. „**Potok Boží, plný vody**“ – je obrazom Božej štedrosti, ktorá nikdy nevysychá, aj keď naše studne a potoky vyschnú. Verím v Pána Boha, ktorý má vždy dosť pre všetkých – vody, chleba, milosti i odpustenia. (ak súhlasíte, povedzme spolu AMEN).

VERÍM V BOHA, KTORÝ PRACUJE VYTRVALO A VERNE NA DOBRE PRE ČLOVEKA. „**jej brázdy zvláňuješ, jej hrudy zarovnávaš**“. Kým ja sa ponáhľam, kým ja si sťažujem a som netrpezlivá, môj Boh orie, kropí, rovná. On robí veci trpezlivo, po kvapkách, nie naraz. Je to Božia nežná práca na mojom srdci – nie silou, ale požehnaním. Niektoré brázdy v mojom živote vyzerajú tvrdé a neúrodné, ale On ich rovná dažďom svojej milosti. A z toho, čo bolo rozorané, robí miesto rastu. Verím, že aj keď ešte nič nevidím, môj Boh už robí niečo zázračné v pôde môjho srdca. (ak súhlasíte, povedzme spolu AMEN).

VERÍM V BOHA, KTORÝ KORUNUJE KAŽDÝ ROK SVOJOU DOBROTOU.

„**Dobrotou svojou korunuješ rok**.“ Nie mojím úsilím, nie mojimi zásluhami, ale Pán Boh svojou dobrotou aj tento rok zabezpečil, že máme čo jesť a nemusíme sa báť hladu. Dobrota je tým slovom, ktoré vyjadruje vzťah môjho nebeského Otca ku mne. A to aj vtedy, keď moje srdce je vyprahnuté, plné búrok a prázdnoty zo strát. Verím, že žiadny čas, žiadny okamih, nie je zbytočný a nie je tak prázdny, že by sa v ňom nedalo nájsť Božie dobro. (ak súhlasíte, povedzme spolu AMEN).

VERÍM V BOHA, KTORÝ PREMIEŇA VYPRAHNUTÚ ZEM NA KRAJINU SPEVU.

„**pastviská púšte vlnnú, kopce sa opasujú jasotom. ¹⁴ Lúky sa priodievajú stádami a doliny sa pokrývajú obilím; výskajú a prespevujú**.“ Keď môj Boh koná, stvorenie, celá príroda, odpovedá chválou a spevom. Verím, že vďačnosť je tou piesňou, ktorú môžem spievať svojmu Hospodinu. Nie preto, že je všetko dokonalé, ale preto, že On je verný. A tak ako zem prináša ovocie úrody, aj moja duša môže niesť ovocie chvály. (ak súhlasíte, povedzme spolu AMEN).

Žalm 65 nás učí vidieť Boha nielen v úrode polí, ale aj v úrodnosti srdc. Ten istý Boh, ktorý dáva dážď a zrod života z prachu, dáva i duchu človeka silu vstať z prázdnoty. Keď Hospodin navštívi zem, všetko ožije – a keď navštívi človeka, aj jeho srdce sa rozoznie piesňou vďaky. Preto **nech aj náš život je ako táto zem – otvorený nebu, pripravený prijať Božiu vlahu, aby z neho mohol vyrásť chválospev na Božiu dobrotu.**

Amen.